

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/68/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124212643
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinársciková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124212643.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v C. D. E. F. G. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom v Poprade na Námestí sv. Egídia č. 11/6 proti žalovanému Generali Česká poisťovňa a.s. so sídlom v Prahe 1 Nové Město na Spálenej ulici č. 75/16, IČO: 45 272 956 konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom v Bratislave na Lamačskej ceste č. 3/A, IČO: 54 228 573 zastúpenému SD LEGAL s.r.o. so sídlom v Košiciach na Žriedlovej ulici č. 3, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Slavomír Dubjel o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice č.k. 55C/23/2024-112 zo dňa 20.2.2025 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%).

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo iba súd) uznesením zo dňa 20.2.2025 č.k. 55C/23/2024-112 konanie zastavil (výrok I.) a žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody za bolesť a zranenia vo výške 15.960 Eur, sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 13.300,80 Eur, škody na motocykli vo výške 8.860 Eur a straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 21.256,85 Eur, spolu s aktuálnou sadzbou zákonných úrokov z omeškania pre občiansko-právne vzťahy. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Žalobca dňa 17.12.2024 zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že bola podaná z opatrnosti, pretože v paralelnom konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 nebolo procesne rozhodnuté o rozšírení žaloby a o pristúpení žalovaného 2/ (Generali Česká poisťovňa a.s.).

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a to tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Nakoľko k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby žalobcom z dôvodu opatrnosti, aby nedošlo k premlčaniu jeho nároku v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024, kde nebolo procesne rozhodnuté o návrhu na rozšírenie žaloby a o pristúpení žalovaného 2/. Žalobca musel na ochranu svojich práv podať predmetnú žalobu, ktorá je už nadbytočná. Takto dospel k rozhodnutiu, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

4. Proti tomuto uzneseniu, proti výroku II. o náhrade trov konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutom výroku II. tak, že mu prizná náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Uviedol, že zo zastavením konania súhlasil, avšak nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu o nepriznaní náhrady trov konania. Rozhodnutie v tomto smere považuje za právne neudržateľné, nesprávne, vydané v rozpore s prvkami elementárnej spravodlivosti a v rozpore s dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu. Poukázal na to, že navrhovateľ je pánom sporu a zodpovednosť za celkové konanie v súlade so zásadou práva patria bdelym je, resp. bol výlučne žalobca, pričom ako sám konštatoval týmto „nadbytočným súdnym sporom a nadbytočnou žalobou“ jednoznačne mu vznikli trovy konania. Nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobca podávaním „nadbytočných“ žalôb z opatrnosti podniká kroky k ochrane svojich práv, na úkor jeho práv pričom sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu kvalifikovane vyjadril, preštudoval si vec, prevzal právne zastupovanie a bol aj súdom vyzvaný na vyjadrovanie sa v tomto konaní. Je zrejmé, že mal plný úspech vo veci a zároveň žalobca procesne zavinil zastavenie konania, nakoľko podaním doručeným súdu dňa 17.12.2024 oznámil, že podáva späťvzatie žaloby a navrhol, aby súd konanie zastavil. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 2 CSP považuje za porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko v odôvodnení uznesenia nie je dostatočne vysvetlené, prečo súd vychádzal práve z § 255 ods. 2 CSP, pri ktorom žalobca zoberie žalobu v celom rozsahu späť a teda má preukázateľne 100% úspech na veci, a takéto rozhodnutie je z jeho pohľadu nepreskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie je taktiež prekvapivé, nakoľko na aplikáciu § 255 ods. 2 CSP nie je žiadny dôvod, ktorý by aspoň musel byť druhej sporovej strane známy alebo očakávateľný. Bol toho názoru, že dôvody späťvzatia žaloby sú účelové a snažia sa zakryť pochybenie žalobcu, ktorý si žalobou uplatnil nárok, ktorý je aktuálne vedený na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 a v tomto konaní opomenul nárok uplatniť aj voči poisťovateľovi domnelého škodcu a uvedomil si to až s určitým časovým odstupom od podania žaloby. Skutočnosť, že žalobca pri podávaní žaloby nevymedzil správne okruh pasívne vecne legitimovaných subjektov, od ktorých môže požadovať plnenie, nemôže ísť na jeho ľarchu, ktorý sa totiž ňou procesne ani hmotnoprávne nepričinil o to, že si žalobca nárok v prvotne podanej žalobe neuplatnil aj voči nemu. Žalobca vo svojich podaniach ani netvrdil, že by mu nebol známy poisťovateľ údajného škodcu. Navyše žalobca sa rozhodol podať novú žalobu už dňa 16.4.2024, čo vyplýva z dátumu na samotnej žalobe, konanie ktoré sa vedie na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/20/2024 a až mesiac potom, dňa 12.5.2024 sa rozhodol, že podá návrh na rozšírenie žaloby aj pokiaľ ide o pristúpenie v konaní vedenom pod sp. zn. 75C/5/2024. Teda nie je možné veriť tvrdeniu, že poškodený len z opatrnosti podal žalobu v tomto spore, nakoľko nebolo rozhodnuté o rozšírení žaloby v spore pod sp.zn. 75C/5/2024, pretože návrh na rozšírenie žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 75C/5/2024 bol podaný až mesiac po tom, ako žalobca plánoval podať žalobu v tomto spore vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 55C/23/2024. Tvrdenie žalobcu, že žaloba bola podaná za účelom ochrany jeho práv z obavy premlčania nároku je taktiež účelové a zavádzajúce, nakoľko k úmyslu podať žalobu v tomto spore došlo dňa 16.4.2025 (dátum na žalobe) a k poistnej udalosti došlo dňa 1.7.2022, teda neuplynuli ešte ani dva roky od poistnej udalosti. Navyše, pri náhrade škody sa uplatňuje premlčacia lehota podľa § 106 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), ktorá začína plynúť až od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá, preto je nutné zohľadniť aj skutočnosť, kedy sa poškodený prvýkrát dozvedel o rozsahu škody pri jednotlivých nárokoch (pri bolestnom to bolo na základe bodového hodnotenia v ZP č. 8/2022, pri SSÚ na základe lekárskeho posudku až 31.10.2023 a pri vecnej škode na základe znaleckého posudku zo dňa 24.7.2023). Nemožno preto akceptovať zdôvodnenie podania žaloby v tomto spore z dôvodu obavy premlčania nárokov. Navyše trestné konanie vedené voči domnelému vinnikovi nebolo právoplatne skončené v zmysle uznania viny. Vzhľadom na tieto skutočnosti je zákonné a dôvodné, aby mu súd priznal náhradu trov konania, nakoľko to bol práve žalobca, ktorý zavinil zastavenie konania späťvzatím žaloby, pričom mu nedal dôvod pre tento postup – neuznal žalobcovi nárok po podaní žaloby, neplnil žiadnu sumu ani nič podobné. Práve naopak, v predmetnom spore sa účinne bránil a okrem iného navrhol aj prerušenie konanie do právoplatného skončenia trestného konania, v ktorom sa rieši otázka zavinenia a či došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu. V zmysle uvedeného preto nie je dôvod nepriznať mu trovy s poukazom na § 256 ods. 1 CSP vzhľadom na to, že zastavenie konania zavinila protistrana. Zároveň predložil uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/81/2022, v ktorom odvolací súd rozhodol úplne v zhode s ním prezentovaným právnym názorom.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu v napadnutom výroku II. potvrdil ako vecne správne. V čase podania žaloby dňa 16.4.2024 bol nárok v konaní

vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 uplatnený iba proti osobe škodcu H. I. a o jeho nároku na rozšírenie žaloby podanej 13.5.2024 voči žalovanému nebolo ešte rozhodnuté. K rozhodnutiu o pripustení žalovaného došlo až 9.9.2024, teda po 1.7.2024, ktorý dátum znamenal rozhodujúci okamih pre plynutie subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na náhradu škody, ktorá je v zmysle § 106 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) dvojiročná (k dopravnej nehode došlo 1.7.2022). Táto objektívna skutočnosť vyvracia pravdivosť konštatácie žalovaného, že obavy z premlčania nároku boli len účelové, a že k úmyslu podať žalobu v tomto spore došlo dňa 16.4.2024 (dátum na žalobe) a k poisťnej udalosti došlo dňa 1.7.2022, teda neuplynuli ešte ani len dva roky od poisťnej udalosti. Tvrdenie žalovaného preto obsahuje zjavne matematický výpočtový nesúlad a narúša logickú správnosť jeho úvahy, pretože objektívne dátumové údaje preukazujú pravdivosť a opodstatnenosť tvrdených skutočností. Správne preto súd vzal na zreteľ, že podal návrh na rozšírenie žaloby a nemal o tomto návrhu rozhodnuté, musel pred uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty dňa 1.7.2024 vo vzťahu k poisťovni konať, pričom ak by súd rozšírenie nepripustil, toto rozhodnutie vydal až 9.9.2024, nebolo by právo voči poisťovni možné efektívne uplatniť. S poukazom na uznesenie NS SR z 21.10.2020 sp. zn. 4Cdo/5/2020 platí, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, má poškodený možnosť voľby, či bude žalovať poisteného škodcu, alebo iba poisťovateľa, či poisteného škodcu a poistiteľa súčasne. Dôležité pritom je, aby svoj nárok uplatnil včas. Dôvodom, prečo tak neurobil súčasne bolo rozhodnutie v trestnom konaní, ktoré H. I. v čase podania žaloby odcudzovalo a s nárokom na náhradu škody odkazovalo na civilný proces. Predpokladal, že pokiaľ sa H. I. neodvolá, bude mať v konaní preukázanú zodpovednosť právoplatným trestným rozhodnutím. Okolnosti sa však zmenili, keď sa H. I. vo veci odvolal a krajský súd jeho odvolaniu vyhovel. V takom prípade sa preto rozhodol uplatniť svoj nárok aj voči poisťovateľovi, a to z dôvodu jeho objektívnej zodpovednosti. Upozornil na skutočnosť, že žalovaný, hoci vie, že je v dôsledku uzavretej poisťnej zmluvy objektívne povinná platiť, doteraz neplnila ani len čiastočne. Napriek tejto realite poisťovňa neprejavila žiadnu ochotu riešiť vec zmiernom a namiesto toho sa snaží naháňať trovy konania od osoby, ktorej je zjavne povinná platiť. Takéto správanie nie je len právne, ale aj morálne neobhájiteľné. Poisťovňa v reklamách vystupuje ako spoľahlivý partner klientov, ale v realite sa prejavuje ako tvrdý obchodný subjekt, ktorý nemá záujem o spravodlivé vysporiadanie nárokov. Požadovanie náhrady trov konania v tomto prípade predstavuje vrchol cynizmu a nereflektuje skutočný stav vecí.

6. Žalovaný v odvolacej replike v plnom rozsahu zotrval na dôvodoch odvolania. Jeho stanovisko vychádza zo zákona ako aj z ustálenej judikatúry, a to, že v prípade späťvzatia žaloby sa má zato, že žalovaný mal plný procesný úspech v konaní. Uvedené platí o to viac za situácie, kedy žalovaný začatie konanie nezavinil, čo je aj tento prípad. Pokiaľ žalobca tvrdí, že trestné konanie voči pánovi I. ešte nie je ukončené, a so žalobou voči poisťovni preto otáľal, toto tvrdenie jednak potvrdzuje správnosť postoja poisťovne o tom, že aktuálne nie sú dané dôvody pre úhradu poistného plnenia a jednak neukončenie trestného konania nie je samo o sebe dôvodom pre to, aby nemohla byť podaná žaloba o náhradu škody. Preto žalobcom zvolený procesný postup v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 nemôže byť dôvodom pre nepriznanie trov konania v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 55C/23/2024. Invektívy žalobcu voči nemu nepreukazujú dôvodnosť jeho argumentácie, iba odvádzajú pozornosť od nesprávneho procesného postupu, ktorý žalobca zvolil, a za ktorý by mal niesť zodpovednosť. Nemôže byť ich pochybením to, že nechcú plniť za situácie, kedy ani sám trestný súd nevie jednoznačne určiť, že pán I. má vinu na dopravnej nehode.

7. Iné vyjadrenia v spore podané neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu (výrok II.), proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie uznesenia v napadnutom výroku II., ani na jeho zrušenie, preto uznesenie v napadnutom výroku II. v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%).

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Z preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že aplikoval § 255 ods. 2 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP, pričom konštatoval, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatia žaloby podanej žalobcom z dôvodu opatrnosti, aby nedošlo k premlčaniu jeho nároku v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024. V predmetnom konaní nebolo v čase podania žaloby procesne rozhodnuté o rozšírení žaloby o žalovaného 2/ Generali Česká pojišťovna. Súčasne poukázal na ochranu svojich práv podať predmetnú žalobu, ktorá následne bola nadbytočná.

11. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že pre rozhodnutie vo veci je relevantné ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalobcu i žalovaného) a definitívne ju vyriešiť v rámci aplikácie právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 256 ods. 1 CSP. Pre vyriešenie otázky náhrady trov konania je preto kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za zastavenie konania, teda ktorá zo strán zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia zastavenia konania je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (nepriзнание náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). O náhrade trov konania pri späťvzatí žaloby súd preto vždy rozhoduje podľa ustanovenia § 256 ods. 1 v spojení s § 257 CSP.

13. V preskúmanom prípade odvolací súd pri zmene uznesenia v napadnutom výroku II. o trovách konania vychádzal zo zásady procesného zavinenia, ktorá je osvedčenou a aplikačne bezproblémovou zásadou. K späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu, že žalobca zobral žalobu podanú z opatrnosti späť, nakoľko v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 uznesením súd pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 2/ Generali Česká pojišťovňa a. s. so sídlom v Prahe konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom v Bratislave na Lamačskej ceste č. 3/A. Žalobca sa žalobou doručenou Mestskému súdu Košice dňa 15.2.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanému H. I. zaplatiť 13.300,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % vo výške od 22.11.2023 do zaplatenia sumu 8.860 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne do 22.11.2023 do zaplatenia, sumu 21.256,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od doručenia žaloby do zaplatenia. Dňa 13.5.2024 žalobca návrhom na rozšírenie žalobného petitu o nárok na náhradu bolestného stanoveného znaleckým posudkom č. 71/2022 vyhotoveným znalcom a návrhom na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalovaného konkrétne Generali Česká pojišťovňa a. s. konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej organizačnej zložky Generali poisťovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom v Bratislave, nakoľko motorové vozidlo továrenskej značky Mitsubishi Pajero EČ E., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, malo v čase nehody uzatvorenú zmluvu o povinnom poistení v danej poisťovni. V konaní pod sp. zn. 75C/5/2024 súd mal za preukázané, že je potrebné pristúpenie ďalšieho subjektu, a to žalovaného v 2. rade Generali Česká pojišťovňa a. s., proti ktorému si žalobca uplatnil obsahovo totožné nároky čo do výšky, nakoľko motorové vozidlo Mitsubishi Pajero EČ E., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, malo v čase nehody uzatvorenú zmluvu o povinnom poistení v danej poisťovni. Rovnako súd pripustil aj zmenu žaloby tak, že zmenil petit žalobného návrhu v znení tak, ako žiadal žalobca dispozitívnym úkonom a výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe. Následne žalobca v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 55C/20/2024 podaním z 17.12.2024 zobral žalobu späť a konanie žiadal zastaviť, nakoľko žalobu podával z opatrnosti, keďže v paralelnom konaní sp. zn. 75C/5/2024 nebolo rozhodnuté o jeho návrhu.

14. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedeného považuje za potrebné uviesť, že súdny spor vyvolal žalobca, pričom žalovaný bol nútený sa v konaní brániť, za tým účelom si zvolil aj právneho zástupcu, v konaní bol úspešný a patrí mu preto náhrada takto vzniknutých trov proti neúspešnému žalobcovi bez ohľadu na skutočnosť, že na súde prvej inštancie je vedené aj konanie pod sp. zn. 75C/5/2024 o zaplatenie náhrady škody s príslušenstvom proti žalovanému H. I.. Ani okolnosti prejednávanej veci, ako na ne poukazuje žalobca v odvolaní, a to, že žalobu v tu prejednávanom prípade podával z dôvodu opatrnosti, nakoľko v paralelne vedenom konaní sp. zn. 75C/5/2024 nebolo rozhodnuté o jeho

návrhu na rozšírenie žaloby a o pripustení žalovaného 2/, nepredstavuje výnimočné okolnosti pre nepriznanie náhrady trov konania protistrane, keďže žalobca sa následne rozhodol podať aj žalobu proti žalovanému. Napokon však žalobca zobral žalobu späť a procesne tak zaviniel zastavenie konania, pretože k späťvzatiu žaloby došlo bez uvedenia dôvodu. Rovnako okolnosť plynúca z toho, že žaloba bola podaná podľa žalobcu z dôvodu opatrnosti (aby nedošlo k premlčaniu nároku) nie je mimoriadnou prípadne jedinečnou okolnosťou, pričom odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, ktorí svoje procesné oprávnenie uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním, môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení. Žalobca v momente podania žaloby vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 75C/5/2024 mal vedomosť o poisťovateľovi škodcu H. I. (žalovaného) a teda nič mu nebránilo označiť v žalobe poisťovateľa ako žalovaného 2/. Ak teda žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/5/2020 ohľadne možnosti jeho voľby koho bude žalovať (najsôr iba poisteného škodcu a neskôr aj poisťovňu) nesie zodpovednosť za výsledok konania. Žalobca ako „pán sporu“ určil okruh žalovaných a predmet žaloby, o ktorom sa malo konať. Napokon žalobca sa rozhodol uplatňovať si svoje právo proti žalovanému na súde podanou žalobou vedenou pod sp. zn. 75C/5/2024 iba proti žalovanému H. I.. Skutočnosť, že si nárok neuplatnil voči poisťovni škodcu a urobil to tak až následným návrhom (o rozšírenie žaloby a o pristúpenie žalovaného 2/ v konaní vedenom pod sp. zn. 75C/5/2024) a taktiež i žalobou vedenou pod sp. zn. 55C/23/2024, podanie takejto žaloby nemožno považovať za taký mimoriadny dôvod, pre ktorý by žalovanému nemala byť priznaná náhrada trov konania.

15. Zhrnúc, ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch stranách. V kontexte takto uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že späťvzatie žaloby nebolo reakciou žalobcu na správanie žalovaného, nakoľko žalobca zobral žalobu späť, pretože v inom konaní súd rozhodol o jeho návrhu na rozšírenie žaloby a pristúpenie ďalšieho žalovaného. Odvolací súd je toho názoru, že trovy žalovaného musí preto znášať žalobca.

16. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil podľa § 388 CSP a konštatuje, že konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, pričom žalobca zaviniel zastavenie konania. Uznesenie v napadnutom výroku II. preto zmenil tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu (100%) aplikujúc § 256 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal úspech žalovaný, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, preto mu odvolací súd priznal proti žalobcovi, ktorý úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).